

N:o 38.

Af Herr Salomon Larsson: Om förändrad lydelse af § 28 i gällande förordning angående försäljning af bränvin.

Hvar och en som närmare gifvit akt på dryckenskapslasten och dess utöfvande i vårt land, har säkerligen ej kunnat undgå att finna, att det är i synnerhet sön- och helgedagarne som missbrukas härtill. Särskildt är förhållandet så i våra städer, der krogarne dessa dagar äro mest talrikt besökta. Något som i icke ringa mån bidrager till detta sorgliga förhållande är ett stadgande i 28 § af Kongl. förordningen af den 18 September 1874 angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, enligt hvilket utskänkning af bränvin under sön- och helgedagar är tillåten i städerna, men i allmänhet förbjuden på landet. Något rimligt skäl till detta olika stadgande mellan stad och land finnes, enligt mitt förmenande, icke. Jag vill därför, dels för att söka något utjemna förhållandena mellan stad och land, dels ock, i synnerhet för att söka motverka dryckenskapslastens utöfvande under sön- och helgedagarne, vördsammast föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att ofvan nämnda 28 § må få följande förändrade lydelse.

§ 28.

Under sön- och helgdag etc., lika med nuvarande 1 moment.

All utskänkning vare under sön- och helgedagar så väl i stad som på landet förbjuden, dock kan den i stad tillåtas, så vida kommunalstyrelsen derom fattar beslut, som af Vår befallningshafvande, efter magistatens hörande godkännes.

Har, i den ordning näst föregående moment stadgar, i stad utskänkning under sön- och helgedagar blifvit tillåten, skall dock alltid under gudstjenst utskänkingsställe vara tillstängdt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1876.

S. Larsson.

N:o 39.

Af Herr Carleson: Om beviljande af ett lån å högst 2,200,000 kronor till understöd för en jernvägsanläggning från Hultsfreds station å Nässjö—Oskarshamns-banan till Vestervik.

Hur ringa benägenheten för statens underhjälpande af enskilda jernvägsbyggnader må för tillfället vara, kan likväl icke förbises att staten, då den med försigtighet understödjer dem, äfventyrar mindre än då den undandrager dem sin hjälp och dermed betager sig ett verksamt medel att till allmänt gagn reglera den enskilda företagsamheten. Samhällsbehof, som hänvisas till sjelfhjelp, tillgripa vanligen för handen liggande medel utan bekymmer om dessas inflytande på andra samhällsintressen och man får icke vänta att, der behovet af förbättrade kommunikationsanstalter framträder såsom en lifsfråga, aflägsnare om ock viktigare eller högre intressen skola förmå att göra sig gällande. Att dervid skys hvarken en ruinerande konkurrens på den inhemska penningemarknaden eller, om denna finnes otillräcklig, anlita det af utländska kapital på vilkor, som lemna betydande jernvägslinier i utländingars